

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

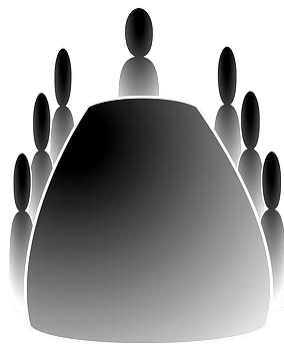
X. évfolyam, 39. szám

2021. május 03

Bér '21 – újratöltve

Év elején a magyar munkavállalók – köztük a vasutasok – megtapasztalhatták, miképp lehet sokáig tárgyalni kicsi eredményért. A minimálbérekről szóló döntés megszületésének körülményei, a sok-sok fórumozás a rétestésztát juttatták sokak eszébe. És rossz ómennek bizonyultak a tárgyalások a vasutasok számára, hiszen azt vetítették előre, minél kisebb az egérke, annál tovább tart azt megszülniük a hegyeknek. És mit tagadjuk, fenn áll a veszélye, hogy a vasutas bérek is elvesznek a fórumok sűrűjében, csak ki ne öntsék a fürdővízzel együtt!

Talán a rossz előjelek motiválták Meleg Jánost, a Vasutasok Szakszervezetének elnökét, amikor egy interjúban jelezte, a vasutasok idei béreinek a Stratégiai és Közszolgáltató Társaságok Országos Szövetsége (STRATOSZ) fórumán történő megvitatása csupán időhúzás. Kifejtette,

nem jó az a várható kifogás a béremelés lenullázására, hogy a járványhelyzet a vasútnak komoly veszteségeket okozott. Ugyanis a vágányok között nincs home office, a vasutasok ugyanúgy elvégezték a munkát, mint korábban, csak nehezebb körülmények között. És ne feledjük, sajnos sokan meg is haltak közülük a vírus miatt.

Április 28-ra hívták a Közszolgáltató Vállalkozások Konzultációs Fórumára (KVKF) a kormány, a munkáltatók és a szakszervezetek képviselőit. Cél a közszolgáltató vállalatok idei bérfelállítására vonatkozó egyeztetés volt, melynek eredményeképp adhat felhatalmazást a cégek bértárgyalásainak indulására. Nos, ez a cél nem teljesült, „üres kézzel” álltak fel az érdekvédők, a tulajdonos képviselője

pedig írásban kérte a szakszervezetek javaslatait. Amelyek, tegyük hozzá, már december óta nyilvánosak és közismertek.

Természetesen jóleső érzés, hogy a MÁV-Volán-csoport vezetője és a tulajdonos képviselője egyaránt méltatta a munkavállalók érdemeit. Csak épp ebből nem lehet megélni, „nem elég az erkölcsi elismerés, hanem kell az anyagi is. Nem szabad eltolni a béremelést, a szektor béreit tovább kell közelíteni a piaci viszonyokhoz. Ha késik a bérfelállítás, akkor enyhülni fog az elkötelezettség és sérülni fog a szolgáltatás, ezért tartani kell a bérdinamikát.” – jelezte a szakszervezeti oldal.

Az érdekvédők felkészültek a tárgyalásokra, de a másik oldalról ez nem mondható el. Amint a VSZ honlapján is olvasható, „Semmilyen információt nem kaptunk arra vonatkozóan, hogy milyen keretek között gondolkodhatunk. Ez tiszteletlenség a partnerekkel szemben.”

Az idő megy, a türelem fogy a vasutasok részéről is. Mindenesetre ígéretet szerint a munkáltatói oldal és a munkavállalók képviselői ezen a héten ismét egyeztetni fognak. Reméljük, végre lesz miről!

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,

E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Tavaszi és május

Az áprilistól májusba forduló naptár legtöbbünk számára szép napokat hoz, néha anélkül, hogy tudnánk az okát. De mindig jobb érezni, mint tudni, és a teljes pompájával beköszöntött tavasz, vagy inkább nyárelő illataival és színeivel, no meg a hölgyek bátrabb öltözködésével talán még a záhonyi vasutasokat is mosolygósabbá teszi majd. Ha mindehhez kapcsolódik egy-egy születésnap, nem rontja el a napos oldalra vágyók vidámságát.

Sokak számára fontos április utolsó napja, igaz, kevesen tudnak róla, még kevesebben vallják be. Nemcsak szűkebb régiókban, de országwide sokan ismerik az egyik szülinapost, ritkán hallani rosszat róla, és igen jól állapotban van. Még nagyon sok szép évre számíthat, hiszen a világot hozza el imádóinak úgy, hogy akár tevékeny részese is lehet annak a világnak. Mert az internet még nincs negyven, és a maga teljességében mutatkozik nap, mint nap, mint egy igazi hölgy. Persze, a létezés sosem a születésnapkal kezdődik, így a világháló is jóval korábban indult az amerikai hadsereg jóvoltából, de 1993. április harmincadikán tették szabaddá mindenki számára.

Hozzá képest már korosodónak számít, nem csoda, hogy sokszor le is marad a népszerűségi listán a magyar televíziózás. Május elsején volt a születésnapja, 1957. májálisan debütált élő közvetítéssel a Hősök teréről, megmutatván, hogy mennyire szereti a nép a régi-újrendszert. Persze, attól, hogy korosodik, még semmi nincs veszve, hiszen napi négy és fél órányi bámulással díjazza a magyar. Igaz, ma már nemigen rendszerszeretettel, inkább kényelemből, netán, mert néha egymásnak háttal élünk.

Amúgy igen derekas a tévénévelés, ha figyelembe vesszük, hogy nem mindenki nyugdíjas, és a munka mellett azért kell inni, enni, aludni, csak úgy példaként említve néhány elfoglaltságot. De mindenki nem lehet fiatal, és bizony vannak dolgok, amiket szívesen feladunk az öregeskedés, de még mutatós kedvenc miatt.

Ami a kort illeti, van a tévétől vénebb szülinapos május elsején, hiszen valamikor 1886-ban fogant egy chicagói sztrájk során. A sztrájk emlékére döntött úgy a feledésre ítélt II. Internacionálé, hogy a negyedik évfordulón minden munkásszerveződés vonuljon az utcákra, követelve a nyolc órás munkaidő bevezetését. Az akkor még igen öntudatos munkások olyan majálist csaptak Amerikában, hogy 1891-ben hivatalosan is az ünnepüknek nyilvánították május elsejét. Sok évet megélt, sok szépet és sok rosszat is, miközben szépsége megkopott, és már kevesen látják meg a jót benne. Az első magyar május elsejei felvonulásra egy emlékkövel állítottak emléket a magyar szakszervezetek.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

De van, amikor nem számít a kor, vagy még szebbé tesz. Már az ókori görögök is ünnepelték az édesanyákat, és az ezerhatszáz évesekben Angliában is volt Anyák Napja. Majd jött egy amerikai, Anna M. Jarvis, aki elérte, hogy igazi ünnepé váljon. Nálunk 1914-től, Magyarországon 1928-tól vált az anyák ünnepévé május első vasárnapja, hogy megálljunk, és azokra a percekre is szeretettel gondoljunk, amikor éppen haragudtunk rájuk.

Természetesen az ünnepek, hagyományok velünk változnak, és előfordul, hogy némelyik, rég elfeledett szokás születik újjá. Ilyen például a májusfa állítás, ami egyidős lehet az emberiséggel, és bár az idők során hol tettünk hozzá, hol meg elvettünk belőle, így sok módosuláson esett át, de a lényeg ugyanaz maradt: Akik állítják, nagy buzgalommal várják az estét, akiknek pedig állítják, titkon már reggel, vagy akár napokkal előtte reménykednek az izgalmas éjszakában. Újabban megint vannak vidékek, ahol egyre gyakrabban ébredhetnek május elsején arra, hogy a szomszéd lánynak szép éjjele volt.

Csupán azt kell kitalálnunk, de inkább megéreznünk, hogy az internet, a tévé, az édesanyánk, vagy a májusfa csillogtatja meg jobban a szemünket. Ha szerencsés volt a megérzésünk, sok szép májusi éjszakában lehet részünk, és minden születésnap kicsit a miénk is lesz.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

FÁRADTAN

- Kérjük azokat a dolgozókat, akik családtagjaik temetésére szeretnének elkéredzkedni, hogy szóljanak legkésőbb a meccs előtti napon!
- Egyik feleségemmel sem volt szerencsém. Az első elhagyott, a második nem...
- Az erkölcsösség nem más, mint az alkalom hiánya...
- A szél a levegő azon része, amelyik siet...

BÜSZKESÉG?

A paraszt ember összehívja négy fiát és a következőt kérdezi: Ki döntötte be a budit az árokba? Semmi válasz, az apa folytatja: Emlékezzetek csak George Washington és a cseresznyefa esetére. Mikor George kivágta a fát és bevallotta apjának a tettét, az apja büszke volt a fia őszinteségére. Gondolkodnak a fiúk, s egyszerre elé lép a legkisebb fiú és bevallja, ő tette. Ekkor az öreg paraszt lekever neki egy hatalmas pofont.

- Te mondtad apám, hogy George Washington büszke volt a fiára, amiért bevallotta, amit tett! – szól felháborodva a fiú.
- Igen, de ő nem ült a fán, amikor azt a fia kivágta!!!

Balogh Attila